

NYING

MEDLEMSBREV FÖR GUSTAF SCHRÖDER-SÄLLSKAPET

Kring Gustaf Schröders

NYING

Innehåll:

Kallelse till Årsmöte

Schrödersamlingen

Gustafs Bössor

Gamla mynt

Nyupptäckt

Schröderbössa

*Den tröttsammaste
av vägar*

Hjälp oss att värva nya medlemmar!

Vi lever under knappa
omständigheter men
redaktionen skall verka
för att någon form av
belöning skall utgå till
den som värvar minst en
medlem!

Kallelse till Årsmötet 2015

Årsmöte Gustaf Schröder-Sällskapet, lördagen den
30 maj 2015 på Fryksås Hotell & Gestgifveri, Orsa.

Vidunderlig utsikt över Orsasjön och Siljan med omgivningar.

Vägbeskrivning: Se skyltning från Orsa mot Björnpark/Orsa Grönklitt
och Fryksås. Tel : 0250-46020. Hemsida: www.fryksashotell.se

11:00. Styrelsemöte. Konferensrum

12:00. Samling

12:30. Lunch. Matsalen i huvudbyggnaden. 130:-

14:00. Årsmöte. Konferensrum

15:30. **Avresa** till Våmhus och Fyriberg, där vi får besöka Gustafs bostad
samt höra mer om de omskrivna björnjakterna samt hårkullans
äventyr och öde. Dessutom kan hända det blir någon mer ruskig
historia vi får oss till livs. (Nestorn Ingemar Gustavsson är ju
med, så man vet inte riktigt så noga).

16:00. **C:a. Avslutning** med en kopp nyings- eller björkvedskaffe.

De som önskar övernatta finns goda möjligheter till varierande prisklasser.
Dock får var och en själv ombesörja detta.

Smidgården i Fryksås Tel: 0250-34214. www.smidgarden.se

Orsa Grönklitt AB. Tel: 0250-46200. www.orsagronklitt.se

Familjemedlemmar och övriga som inte önskar delta i årsmötet kan
med fördel besöka Orsa Björnpark med alla dess vilda djur.

Orsa Björnpark. Tel: 0250-46200. www.gronklittgruppen.se

Rombostugan, Fyriberg.

Foto: Ingemar Gustafsson

Senaste nytt om Schrödersamlingen

Av Göran Bergman och Susanne Olsson

Schrödersamlingen som så snöpligt packades ner från utställningen på Sågudden i Arvika härom året är nu på plats hos sin ägare, Värmlands Museum i Karlstad. Med anledning av ett förslag på Gustaf Schröder Sällskapets årsmöte på Långberget togs kontakt med museet för att efterhöra om det fanns möjligheter att få låna utställningen för placering på t.ex. Siljansfors Skogsmuseum.

Ansvarig kontaktperson på Museet, Susanne Olsson, meddelar därefter följande:

”Den så kallade Schrödersamlingen har varit deponerad till Såguddens museum under många år. Sågudden kontaktade läns museet i våras för att avsluta lånet då man önskar jobba med andra historier och innehåll i den byggnad som härbärgerat samlingen. Detta är helt upp till Sågudden att ta det beslutet och Värmlands Museum som ansvarar för samlingen hämtade därför föremålen och arkivalierna.

Värmlands Museum har omfattande samlingar bestående av förhistoriska och kulturhistoriska föremål, textilier arkivalier, fotografier och konstverk. Dessa har vi i uppgift att bevara för framtiden för att säkerställa såväl samtida som framtida generationers tillgång till vår historia. Vår uppgift är att samla, vårda och visa dessa samlingar på olika sätt. Utställning är bara ett av dessa sätt. Med detta sagt är det alltså inte självklart att alla föremål alltid finns i utställningar snarare tvärtom. För att bevara gamla saker på bästa sätt bör de inte vara konstant utställda utan behöver få vila i ett mörkt magasin emellanåt. Schrödersamlingen har varit utställd i många år och läns museet har inte för avsikt att göra någon

Schröderutställningen på Sågudden i Arvika.

utställning där denna kommer att ingå som planerna ser ut just nu. De skulle ur bevaringssynpunkt må bra av att ställas undan ett tag. Men vi tycker naturligtvis att det är mycket roligt att höra att det finns ett stort engagemang och intresse för Schrödersamlingen. Jag kommer därför att ta med mig er förfrågan angående möjligheten att låna ut samlingen till Siljansfors till ett möte med läns museets ledningsgrupp och dessutom tillsammans med vår konservator besiktiga samlingen för att bedöma föremålens och arkivaliernas skick och eventuella vårdbehov”.

Så kom nästa brev.....

”Vi har nu diskuterat er förfrågan om att låna ut Schrödersamlingen till Siljansfors. Som jag skrev redan i december har föremålen varit framme under mycket lång tid och delar av samlingen har under denna tid bytt ägare från Läns museet i Örebro till Värmlands Museum. Vi har därför kommit fram till att låta föremålen ”vila” lite och ge oss möjlighet att

åtgärda skador samt se till att de är korrekt märkta, dokumenterade och fotograferade innan de lånas ut igen. De sistnämnda momenten innebär även att de blir sökbara och publikt tillgängliga i digital form. Jag föreslår därför att vi hörs av om ett år igen och ser om ert förslag och önskemål om utställning i Siljansfors kvarstår och då diskutera oss fram till när, var och hur det kan bli av.”

Vi återkommer till denna för sällskapet så viktiga fråga så snart något nytt händer.

Gustafs bössor

En sammanställning av Göran Bergman

(Ur Minnen från skogarna, Jaktminnen från fjäll och sjö)

Liten historik

Under Gustaf Schröders livstid (1824-1912) genomgick jaktvapnen en fantastisk utveckling.

När Gustaf började jaga som ung grabb på 1830-talet var det fortfarande mynningsladdade flintlåsbössor som gällde! De med slaglåset utrustade gevären togs visserligen i bruk redan under 1820-talet men det tog lång tid innan dessa blev allmänt förekommande. Ute i skogsbygderna förlitade sig allmogejägaren in i det längsta på de gamla beprövade flintlåsen och hade svårt att accepterade några nymodigheter. I mitten av 1800-talet synes dock slaglåset ha börjat konkurrerat ut flintlåset att döma av de många mynningsladdare som har överlevt till våra dagar och som bär tydliga spår av att ha byggts om till slaglås. Från den tiden är det också lätt att hitta många fina nytillverkade slaglåsgevär, både enkel- och dubbelpipiga. Under 1850-talet utvecklades de första bakladdade gevären, allra första var de så kallade kammarladdningsgevären. Därefter tog det inte lång tid innan de första patronerna kom.

Man experimenterade friskt med olika konstruktioner. Den kantan-tända enhetspatronen kom först, den patenterades redan 1847, som en liten .22 revolverpatron med svartkrutladdning, därefter kom stiftpatronerna och sedan patroner med en central tändhatt*. (uppgift från Magnus Wiberg).

En stor revolution var när Remington systemet (rolling block) kom. Många har säkert sett ett gammalt krongevär av kaliber 12,7 där året 1867 står präglad på låset. Dessa blev snart "var mans egendom" antingen som ombyggda till jaktgevär eller nytillverkade av någon skicklig smed, de

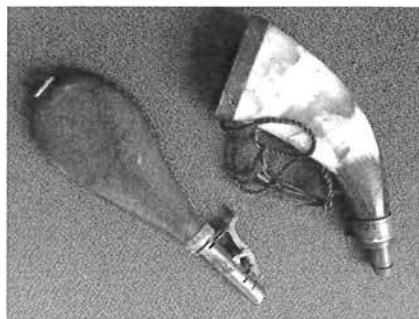
senare ofta utrustade med en omborrad pipa i olika kalibrar från någon skrotad mynningsladdare.

I slutet av Gustafs levnad hade även den repeterstudsaren sett dagens ljus vars mekanism i modifierad form används än i dag. (Mest kända är Mauser m/94 och m/96). De skulle snart ta över hela marknaden från enkelskottsgevären. En sista renässans fick mynningsladdarna under 1:a världskriget när bristen på mässingshylsor tvingade fram de gamla bössorna ur garderoberna och gav de sista av den gamla stammens vapensmederna några bråda år med renoveringar.

Första vapnen

Om sitt första vapenförvärv skriver Gustaf i sin bok "Minnen från skogarna", att han som 13-åring (1837) av sin mor under en Arvika marknad får en riksdaler för att inköpa en bössa av "Rackbergs Kalle" och den obeskrivliga glädje han kände när han fick bössan i sin hand.

Med detta nyförvärv kan man säga att Gustaf Schröder lade grunden till sitt långa och väldokumenterade jägarliv. Efter ett par år (1839) fick han sedan av sin och familjens mångårige gode vän och välgörare, förvaltare Utterman på Helgeboda, sitt andra gevär, - "en liten god och nått bössa med knallhattslås" (slaglås), som han själv beskriver det. Med denna bössa

Kruthorn, privat samling.

och med nästa förvärv hade han snart den största skottlistan på hela bruket (Helgeboda).

Den tredje i ordningen var rakrefflad och vida berömd och beryktad för sin välskjutning.

"Den som hade "Palma" var lycklig vid alla jakter", skriver han.

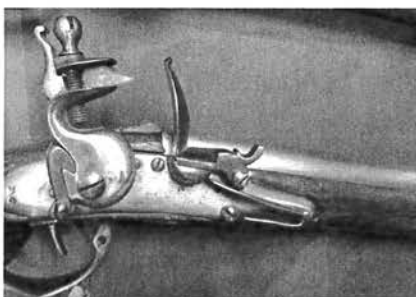
När Gustaf flyttade till Dalby i slutet av 1848, hade han en gammal dubbelbössa, "-bred mellan hanarna och inte god att skjuta med". Denna bortbyttes och i stället köptes från Kristiania (Oslo) ett Liège gevär, "-vackert lätt och behagligt, med rak spång, vilket var man vet med många procent underlättar skjutningen". Hans första och andra franska bössa bibehöll dock inte så länge sina skjutegenskaper.

"- Ty då jag köpt dem på hösten, sköto de illa redan hösten därpå, vilket kom sig av att de under vintern ofta laddades med kula och om somrarna var alltför flitigt i bruk." En erfaren kamrat, von Below gav då rådet; "-skaffa dig en Engelsk bössa så kan du skjuta så mycket du vill; den skall hålla dig ut".

Först 1854 fick han av en bekant låna ett Engelskt gevär vid ett par skärgårdsjakter för att se vad den

Knallhattslås, (slagsnapplås).

Flintlås.

Gustaf Schröders vapen:

- A Flintläsgevär från 1800-talet, 137 cm lång, med pipa, mekanism, laddstake och rembyglar av stål. Varbygel och beslag av mässing.
 B Tvåpipigt hagelgevär kal 20, mynningsladdare av märket E.F. Büchel in Melis med laddstake av trä.
 C Dubbelbössa kal 12, märkning Arendt 10578.
 D Salongsgevär, enkelskott med sexkantig pipa och nätskuren kolvhals.

dög till. Den sköt så väl att det var honom omöjligt att lämna tillbaks den. Bössan inköptes med låda och tillbehör. Han fortsätter; "- Sedan jag bekommit detta utmärkta gevär, vilket v. B. förutsagt skulle hålla mig ut och ännu den dag som är kan tävla med yngre gevär av nyaste uppfinningar av samma kaliber, blev mina träffar jämnare, och som bössan skjuter fullkomligt säkert på hundra alnars avstånd med kula, har jag sedan aldrig haft behov av något annat kulgevär på jakter i skogig mark. Med bössan följde en hel del engelsk ammunition samt stora knallhattar, varigenom jag även befriades från den litet emellanåt återkommande klickningen av mina förut ägande gevär."

Laddning av mynningsladdare

Vid förberedelsen inför den stora skogsaffär som förde Gustav upp till norra Värmland nämner han även en kort, grov f.d. norsk jägarstudsare som han införskaffat åt sig.

I detta sammanhang beskriver han även om hur han förberedde sig för att snabbt ladda sin mynningsladdare; - " Utanpå västens vänstra sida var en ficka, stor nog för kruthornet, på

höger sida hängde fastsydda 4-5 kulor, insydda uti balhanskfingrar. Om livet hade jag ett norskt livbälte, vid vilken hängde slidkniv och en mindre väska, innehållande en flaska bomolja, blånor, kulor och en talgljusbit. Ut i byxsömmen på yttersidan fanns en liten ficka, där lösa knallhattar voro lätt åtkomliga. Dessa anordningar jämte det i kruthornet befintliga krutmåttet gjorde att jag kunde ladda mycket fort. Ett tag och kruthornet var ur fickan; under väg till bössmyningen trycktes på fjädern, och så hälldes krutet i pipan. Hornet kunde nu släppas och blev hängande i den om halsen kastade snodden. Ett handskfinger greps, ett ryck avslut den, så kulan i pipan, varpå laddstaken av järn förde den till krutet; ett nyp i den lilla fickan och knallhatten färdig för cylindern.

Dessa anordningar tillskriver jag mycket av den tur, för vilken jag vid jakten beskyldes av mina följeslagare."

Bössornas härkomst

Gustaf fortsätter sin berättelse med jaktgevärens härkomst;

- "1838 började Liège gevären komma i bruk. Många gevär tillverkades

i Lönnhöjden i Gräsmark och på flera andra ställen. De som tillverkades av Johannes Hult i Gravås ansågs bäst men dessa vore få och dyra; från Holm i Karlstad erhöles även goda gevär. Allt nog, de franska gevärens antal tillväxte hastigt och snart fick man även Tyska från Hage i Karlstad, men därmed förstördes också för en tid förtroendet för de utländska gevären. Mera övade jägare började svärma för de Engelska gevären men då de var mycket dyra fanns inte många som "vågade så mycket penningar". Ammunitionen skaffades från Kristiania (Oslo). Först krut och hagel och sedan engelsk dito av god kvalité."

Om tillgången på vapen

Gustaf skriver; "- Kulbössor eller räfflor funnos överallt. De elegantaste voro tyska om vilka det hette att de var från kung Fredriks tid, dels svenska, oftast med fabrikantens namn än på pipan, än på låset, ävensom de olika ägarnas namn på stocken eller på silverplåtar. Därefter kommo finska, norska och svenska så kallade jägarstudsare; de voro korta, starka och oftast välskjutande. I ordningen därefter kom de grövre och

långa djurbössorna som var grova, långa och tunga bössor avsedda för storviltjakt och sist lodbössor i många former.

I allmänhet sköto lodbössorna bra på kortare håll och piporna var omsorgsfull gjorda. Stockar och lås med därtill hörande delar voro av dålig beskaffenhet och klickningar hörde till regeln. Flintlåsen voro allmänna och det dröjde länge innan de kommo ur bruk, ty bössor med goda flintlås och omsorgsfull vård klickade mera sällan än man skulle tro. På herrgårdarna funnos ej sällan rätt talrika vapensamlingar varuti räffelbössor voro till antalet övervägande. Även allmogejägare hade 2-3 eller flera bössor, i synnerhet i de avlägsnare skogsbygderna där flera fullvuxna söner funnos i familjen vilka gärna sysselsatte sig med jakt. Den enkla hagelbössan var oftast en omborrad f.d. lodböss, ett kasserat soldatgevär eller ett i orten förfärdigat sådant.

Vad kostade en bössa

(ur Jaktminnen från fjäll och sjö)

"I välskjutning stodo de av flintlåsen som voro bättre tillverkade, mycket litet om ens något efter nutidens med cylinderborrning. Främst och värdefullast voro de s.k. "svinryggarna" men eljest voro Lönhöjds-piporna mycket eftersökta. Bössorna tillverkades lite varstades, och sedan dubbelbössan kom i bruk, hoplades två så lika pipor man kunde komma över. Kalibern varierade mellan nuvarande 24 och 16, sällan grövre och då sådana förekommo var det antingen omgjorda soldatgevär eller till hagelbössor omborrade grövre kulgevär. Vad hagelbössan vidkom, ägdes den nästan uteslutande av herremannen. Allmogejägaren höll fast vid lodbössan. De voro nästan alla av ortens tillverkning eller beställdes från Evertsberg i Dalarnas Älvdal; lås och stock gjordes hemma. I slutet av 1830- och 40-talet köptes

ypperliga engelska lås från Kristiania, och när Jämtlands (Bingsta) eller Evertsbergs pipor och dessa lås jämte stockar kommo samman under sådana händer som t. ex. Johannes Hults i Gravås, blev de icke allenast välskjutande utan även helt prydliga, ja, till och med praktfulla.

Priset på en enkel hagelböss varierade mellan 12 å 20 kr. Hemgjorda dubbelbössor stodo till 25 å 50, lodbössornas pipor till 11 å 13, hemgjorda lås till 3 å 4 och engelska till 3 kr. Värdet höjdes sedan efter det arbete som nedlades på stock och beslag. Sådana gjordes nog ibland av jägaren själv, men lejdes här till rörde sig arbetslönen mellan 4 och 7 kr, undantagsvis högre. Alla dessa uppgifter är från Jösse härad och angränsande socknar". (Värmland).

Gamla mynt

Gustaf Schröder köpte sin första bössa 1837 för En Riksdaler. Det mynt han då fick av sin mor var En Riksdaler Specie, troligen präglad med Karl den XIV Johans ansikte i profil.

Den var värd 4 ggr mer än den senare riksdalern. En ganska betydande summa på den tiden.

Genom kunglig förordning 1776 bestämdes att f.o.m. 1777 skulle den nya myntenheten, Riksdaler (specie) gälla enligt följande: 1 Riksdaler motsvarade 6 Daler silvermynt eller 18 Daler kopparmynt. Riksdalern

delades i 48 Skillingar och för en Skilling fick man 12 Runstycken.

Nästa reform kom 1855 då decimalsystemet infördes. Ny myntenhet blev då 1 Riksdaler riksmünt med ett värde som motsvarade ¼ Riksdaler Specie. Den nya myntenheten blev indelad i 100 Öre.

1873 kom nästa reform då guldmyntfoten infördes och 1 Riksdaler bytte namn och blev 1 Krona, vilken präglades första gången 1875.

(Källa: Wikipedia) På myntets baksida framgår Karl den XIV Johans valspråk "Folkets kärlek min belöning".

1 krona i jämförelse med 1 riksdaler silvermynt. Mynten i naturlig storlek.

Börsen

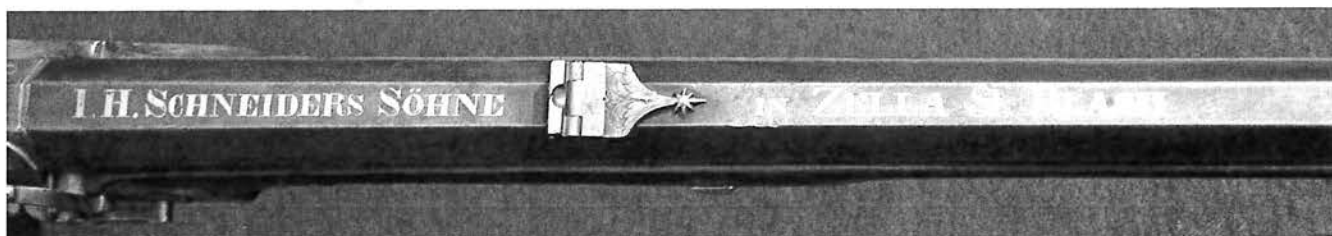
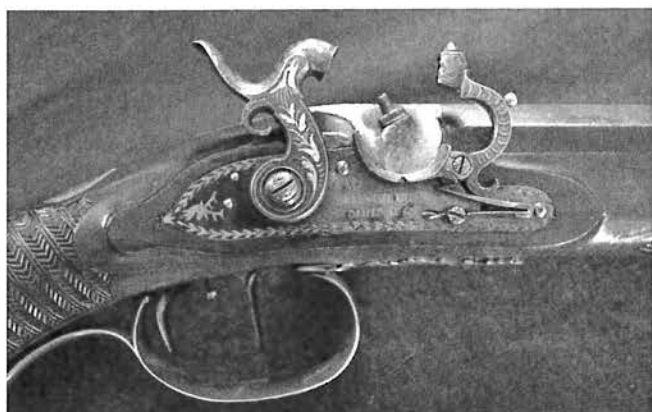
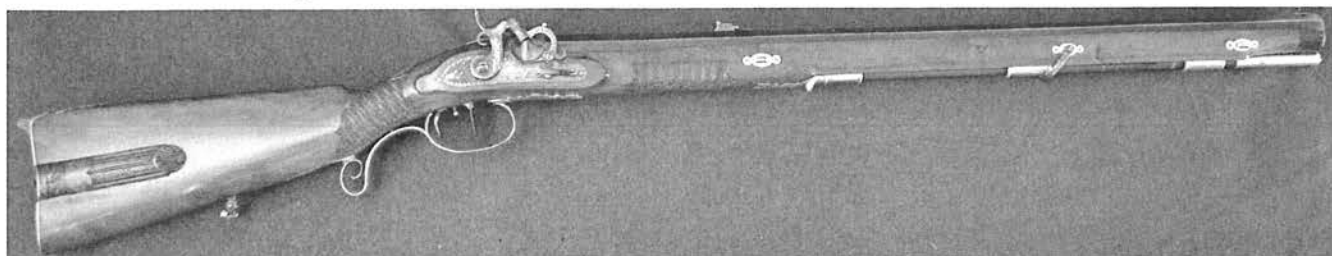
Köpes:

Jakttabell 1921 och 1930 från Gytterp samt Jakttabeller från Normal AB Svenska Krutfaktorierna, Landskrona köpes samt gammal hagelammunition från Gytterp, Normal AB Svenska Krutfaktorierna, Landskrona, Scania, Rud. Unné från Kristianstad, Wendels från Göteborg och Nobel från Bofors. Patronaskar till dessa fabrikat köpes också. Telefon 076-850 35 35, 0413-721 51, e-post: erik.svensson@tele2.se

Erik G H Svensson
Östra Karaby 430
241 71 MARIEHOLM

Nyupptäckt Schröderböss

Text och bild Bengt Olén

Med jämna mellanrum blir vi kontaktade av personer som tror sig ha kommit över en Schröderböss! Tyvärr så är det sällan man kan finna några bevis som styrker att så är fallet. Här kan vi dock visa upp ett vapen som har alla kriterier uppfylla eftersom det på en sirligt graverad silverplatta, en s.k. tumplåt, placerad upptill på kolvhalsen, står snyggt ingraverat G. Schröder!

Bössan är helt oanvänd! Inga tecken tyder på att man skjutit med den. Vi tror att det kan vara en gåva med tanke på skick och på gravyr. Det är en Slaglåsstudsare, kaliber c:a 18 mm, Sju refflor, 8 kantig pipa med sikte och en extra

uppfällbar klaff (extra avstånd). Den är byggd som slaglåsstudsare från början och ej ombyggd. Den är, som man kan se också försedd med "snälltryck". Troligen från c:a 1860. Jättefin... men har troligen aldrig varit i skogen. På spången finns en inlagd silvertext: I.H. SCHNEIDERS SÖHNE IN ZELLA St. BLASII. Står även på låset.

Riklig gravyr med jaktmotiv men också motiv med fabler. På sidan av låset finns ett tändhattsskydd som fälls fram och frigör tändhatten vid skjutning. Skyddet kan påminna lite om eldstålet på ett flintlås.

VI BEHÖVER DIG SOM MEDLEM

Har du kommit ihåg att betala medlemsavgiften? Inbetalningskortet medföljde årsboken i plastfickan under din adress!

Vi behöver dig som medlem för att kunna fullfölja Sällskapets stora kulturgärning med att återutge alla Gustaf Schröders böcker!

Följande böcker återstår: (redaktionens förslag till utgivningsår 20XX): Skidor och skidlöpning tillsammans med

Jägaren under nya jaktstadgan (2016).

Jaktminnen från skog, fjäll och sjö (2017). Lärobok i fiskberedning (2018). Ströverier i jaktmarkerna (2019). Jakter och skogsliv av "Kalle på Udden" (2020).

Om inbetalningskortet kommit bort så går det bra att sätta in 250 kr på Sällskapets +giro 464 56 93-5. Notera namn och adress så slipper vi skicka ut påminnelse!

Den tröttsammaste av vägar.

Udo Johansson.

Ett stycke öster om Långbergets Sporthotell ligger Långsättern, där Gustaf Schröder brukade hålla till under sina jakturer. Öster om Långberget ligger också Hästbergssättern och Håsättern. På Schröders tid låg här ytterligare en säter, Gubb-Jontesättern. Dessa Sättrar befolkades endast under en kort period av sommaren. Under resten av året fanns det inte mycket folk här.

På vintern kunde man stöta på en och annan timmerkörare. Under våren pågick flottning under några dagar och på hösten kunde man möta någon enstaka fiskare.

Det fanns en hel del jägare enligt Schröder. Herrarna jagade hare, medan allmogen främst jagade älg och skogsfågel.

Man höll dock mest till hemmavid och det var sällan jaktfärden sträckte sig längre än någon mil och när man läser Schröders beskrivning av vägen dit är det högst förståeligt.

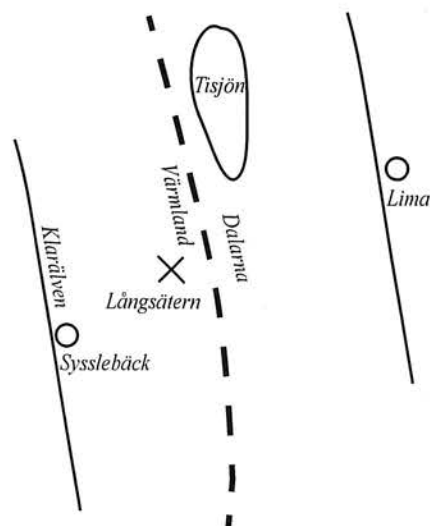
”Att komma upp på Slättnedberget tager tid och krafter i anspråk; också flöt svetten från våra pannor, om ej i strömmar, så i ansenliga droppar. Hittills hade vi ej talat något, men nu väl utplacerade på vilostenar (så-

dana finnas vanligen vid alla stigar, då man når toppen av hembergen), började samspråket... Vägen till sättern var en av de tröttsammaste jag vet... skyndade vi på och gnodde framåt i snöslask och vattendränkta myrar... och så lade vi oss på rygg på britsen med en vedklump under huvudet. Det var hela bädden, och på den kunde vi sova i tio timmar om tiden så medgav.”

Vid ett tillfälle på hösten 1852 återfann Schröders följeslagare Jakob Markusson några av sina kreatur som försvunnit från sättern under sommaren. Det var bara att avbryta björnsparningen, driva djuren tillbaka till byn, och dagen efter återuppta den mödosamma vandringen.

I detta område sköt Gustaf Schröder vid mitten av 1800-talet ett flertal björnar. Han skriver att björnarna i detta område oftast lämnade kreaturen ifred då det fanns gott om blåbär och hjortron här.

Kanske var det också därför som björnarna här ofta utvecklades till riktiga bjässar. För att få hem en av björnarna krävdes sju bärare, vilken

*Gamla vikter

1 Skålpund = 425 g

1 Lisspund = 20 skålpund = 8,502 kg

31 Lisspund = ca 264 kg

var och en av dem bar 4 å 5 lispund (ca. 40kg). Det måste alltså ha rört sig om en osedvanligt stor björn.

En annan ”förövrigt en koloss, en mörk gammal hane”, kunde ej hämtas p g a. den djupa snön. Den fick under stora vedermödor dras fram till körvägen mellan Ransby och Långsättern varifrån den kunde transporteras med häst och släde, dock krävdes det två hästar för att få hem den enorma björnen.

Nying söker flera Medarbetare!

För att ge innehållet i ”Nying” ett lyft så behöver vi medarbetare!

Vi skulle bli tacksamma för artiklar om skogshistoria från ”Gustafs dagar”.

Eller finns det någon intresserad av att göra litteraturstudier i Gustaf Schröders böcker?

Här finns rika källor att ösa ur! Hur förhöll det sig t.ex. med vargar och hundar på 1800-talet?

Det finns säkert hur mycket som helst att göra sammanställningar över för den som är särskilt intresserad av något visst tema.

Av stort intresse för Sällskapetets vore även om någon hade tid att efterforska hur många upplagor som utgetts av de olika böckerna. En bra källa för detta finns på Libris. Vissa har kommit ut i många upplagor, flest torde utkommit av ”Minnen från skogarna” medan andra såsom ”Om skidor och skidlöpning” och ”Lärobok i fiskberedning” bara har kommit ut i en enda upplaga, än så länge!

Avsändare:
Gustaf Schröder-Sällskapet
Box 133
671 23 ARVIKA

B

Efterlysning Schröderbok

Redaktionen söker "Lärobok i fiskberedning" av Wilh. Dunker som översattes av Gustaf Schröder och utgavs 1909. Efterhand som ledet glesnar av mera kända Schröderböcker att nytrycka så söker vi allt intensivare efter denna bok som tycks vara mycket svåråtkomlig.

Tacksam för info till sekreteraren goran@gbergman.nu eller tel 070-265 80 90.

Gustaf Schröder-Sällskapet nu på Facebook

Välkommen att gilla Sällskapet! Välkommen även att göra ett eller flera införanden!

Schröder-Shoppen

Här kan Du köpa medlemsprylar och komplettera Dina årsböcker. Allt till låga medlemspriser. Skriv beställningen på ett inbetalningskort räkna ihop summan och betala i förskott.

Du kan köpa våra tidigare årsböcker till medlemspris; 100 kronor styck. Dock är **Vildmarksliv** (utk. 1991) och **Örjan Kajland** (1992), utgångna. Tänk bara på att porto tillkommer: 55 kronor för 1-2 böcker och 110 kronor för 3-4 böcker.

En timmermärkares minnen (1994), **Gamla minnen** (1995), **Med hund och bössa** (1996), **Tjugo år i Dalarna** (1997) och **Pavo Makkran** (1998). **Finntorpet i Västerskogen** (1999), **Pekka Huskoinen** (2000), **En bruksbokhållares minnen** (2001). **Från brukskontor och timmerskog** (2003). **Den gamle fogdeskrivaren** (2004). **Ur fjällfolkets liv** (2005). **Minnen från skogarna** (2006). **Mina**

Minnen från skogarna (2006). **Mina jaktkamrater** (2007). **Från skilda marker** (2008). **Svenska Jakten** (2009). **Minnen från mitt jägarliv** (2010). **Från pojk- och gubbåren** (2011). **Mellan Kölen och Siljan** (2012). **Vägledning i fiske** (2013). **Jakt och vildmarksliv** (2014).

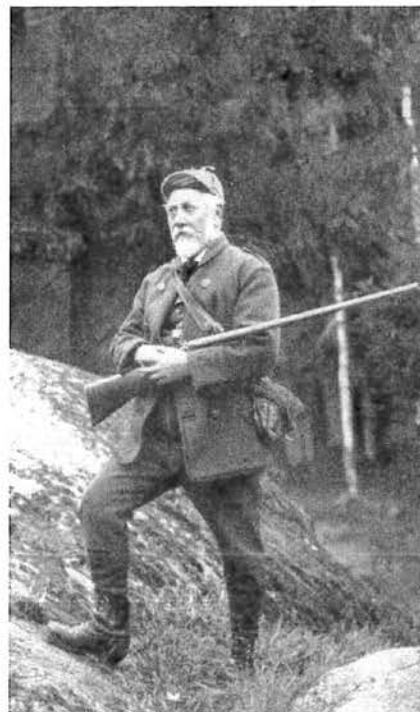
Jubileumsskriften, 50 kr. inkl porto.
Mansbilden hos Gustaf, uppsats, 100 kr inkl porto.

Vykort av Gustaf Schröder kostar 5:- st.

Medlemsmärken:

Tygmärken kostar 25 kr.

Metallmärken 30 kr.

NYING

är medlemsbrev för Gustaf Schröder-Sällskapet

Utgivare: Sällskapets sekreterare

Göran Bergman, Tel 070-265 80 90.

E-post: goran@gbergman.nu

Ordförande: Lars Mebius

Tel. 0570-502 20

Kassör: Alf Davidsson

Tel. 0573-770067

Postadress: Box 133, 671 23 ARVIKA

Gustaf Schröder-Sällskapets postgirokonto:

464 56 93 - 5.

E-post: sallskapet@gustafschroder.se

Tryck: Centrumtryck, Malung

ISSN 1102-8238

Produktion: Bo & Göran

Ändra adress!

Om Du flyttar eller om posten ändrat Din adress är det viktigt att **Du meddelar sekreteraren den nya adressen snarast möjligt**